

kan anstille i saadanne Tilfælde, naturligvis ingenlunde behøver altid at være det rette. En af Hovedankerne, ikke mindst fra det ærede Medlems Side, overfor Alderdomsunderstøttelseslovgivningen gjaldt jo netop det Skøn, paa hvilket denne hvilede. Men naar det ærede Medlem nu ønsker bestemte Begrænsninger, bestemte Sætsler indført i Loven, indenfor hvilke der skal være Adgang til Lægehjælp, vil jeg dog sige til det ærede Medlem, at en saadan Begrænsning kan føre til uheldige Konsekvenser, hvilke Grænser man end sætter. Jeg beder det ærede Medlem erindre f. Eks. den Anke, han har fremført i Forbindelse med Spørgsmaalet om de købstadlignende Bebyggelser, en Anke, som jo var rettet mod den Grænse, der var sat her, nemlig 2 000 Kr. Jeg tror derfor, man lettere vil komme ud over dette Spørgsmaal om Lægehjælpen, hvis man lader Amt og Ministerium tage Affære, hvis en Kommunalbestyrelse viser sig at være for karrig.

Endelig skal jeg om hele dette Forhold sige, at jeg meget vel forstaar, at der i en Overgangstid fra Alderdomsunderstøttelse til Aldersrente, altsaa fra det frie Skøn til de faste Takster, kan komme Ting, som man paa Grundlag af indvundne Erfaringer maa rette; men jeg vil hævde, at Loven i det store og hele opfylder sin Hensigt, at den ikke blot er bygget paa et sundt og rigtigt Princip, men ogsaa i det store og hele har gennemført dette Princip paa en forsvarlig Maade. Og jeg vil sige til de Herrer fra Socialdemokratiets Side, specielt til det ærede Medlem Hr. Holger Larsen, som jeg meget vel ved driver en energisk Agitation i forskellige Dele af Landet paa Grundlag af Aldersrentelovens Bestemmelser, at hvis denne Lov var Udtryk for en saadan Hensynsløshed overfor de gamle, som det ærede Medlem gerne vil give det Udseende af, havde det været det ærede Medlems og hans Partis Pligt at stemme imod denne Lov. Det gjorde de Herrer ikke, og derfor skulde de ansætte deres Agitation i en lidt anden Tone end den, de hidtil har brugt.

Det ærede Medlem Hr. Rahbek ønsker to Takster indført i Invalideloven, saaledes at der ikke skal stilles et saa stort Krav til Invaliditet, som der stilles i den gældende Lov, for Adgangen til Invalidrente. Ja, der vil naturligvis ikke være noget i Vejen for, at man kan gøre det, men jeg vil dog sige, at der findes andre Lande, i hvis Invalidlovgivning der kun er en enkelt Sats, f. Eks. Tyskland, og jeg tror, at selv om man tog en Sats mere, vilde man ikke

derved komme ud over de Vanskeligheder, som Grænsetilfælde kan foranledige. Jeg mener og mente, da Loven var til Behandling i den høje Rigsdag under min Forgængers Ledelse, at det var rigtigt at stille saadanne Krav for Adgangen til Invalidrente, at den vedkommende i Virkeligheden maatte siges i det væsentlige at være ude af Stand til at ernære sig selv, men at han ogsaa, naar dette var Tilfældet, skulde have en Rente, som virkelig kunde hjælpe ham igennem.

Flere ærede Medlemmer har talt om Grundskatterne — det har Socialdemokratiets ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen, det ærede Medlem Hr. Pürschel, det ærede Medlem Hr. Rode, det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen, det ærede Medlem Hr. Petersen (Røjle), og Meningerne for og imod en Reform paa dette Omraade staar jo meget skarpt mod hinanden. Jeg vil derom sige, at jeg finder det rimeligt, at Indførelsen af ændrede Regler for Beskatning af fast Ejendom til Staten ledsages af ændrede Regler for Beskatning af fast Ejendom til Kommunen; men vi maa have et fyldestgørende Grundlag, hvorpaa saadanne ændrede Beskatningsregler kan bygges. Et saadant Grundlag har man hidtil ikke besiddet, idet de hittidige Vurderinger har vist sig ufyldstgørende i saa Henseende; de har jo heller ikke haft det Formaal at være Beskatningsgrundlag. Man maa udvise langt større Varsomhed ved Indførelse af ændrede Beskatningsregler til Kommunen, end Tilfældet var ved Ændringen for Statskatternes Vedkommende, fordi de kommunale Skatter vil komme til at tynges anderledes haardt og gaa anderledes dybt end Statsskatterne. Og derfor vil det ogsaa være meget ønskeligt at indvinde Erfaringer med Hensyn til den Maade, hvorpaa Grundskylden til Staten har virket, før vi indfører den ogsaa som Grundlag for Ejendomsbeskatningen til Kommunen; thi vi maa vare os for at foretage Ændringer, som betyder en Skatteoverflytning fra den ene Samfundsklasse til den anden, fra en vis Ejendomsstørrelse eller en vis Kommunitype til en anden. Jeg haaber, at gennem den Vurdering, som er foretaget i 1923, skal en væsentlig bedre Basis for et Lovforslag til en Ændring paa dette Omraade være tilvejebragt, end vi hidtil har besiddet.

Det ærede Medlem Hr. Petersen (Røjle) sagde om de Ting i Virkeligheden intet som helst nyt; han sagde om den Sag intet som helst andet, end hvad der er sagt i dette Ting mangfoldige Gange. For saa vidt var